

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2013, în privința inculpaților

Gromov Ruslan Ivan, născut la 16 octombrie 1981, originar și locuitor al mun. Bălți, str. Libertății 41, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința judecătorei Bălți din 01 august 2002 și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2009, în baza art. 171 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, art. 103/1 alin. 2, 39 Cod penal (1961), la 10 ani închisoare;

Ciubatîi Alexandr Alexandr, născut la 04 septembrie 1987 în mun. Bălți, fără loc permanent de trai, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond: 07 iulie 2012 – 29 aprilie 2013,

în instanța de apel: 25 iunie - 23 octombrie 2013,

în instanța de recurs: 17 decembrie 2013 - 26 februarie 2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 29 aprilie 2013, Ciubatîi Alexandr a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 6 ani închisoare și în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 30 mai 2012.

Gromov Ruslan a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 30 mai 2012.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Vadim Iacobina și Grigorii Iacobina au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului daunelor despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpații sunt învinuiți că, la 30 mai 2012, orele 00.10, aflîndu-se pe strada Ștefan cel Mare, mun. Bălți, în apropierea băncii „Pro CreditBank”, inculpații Ciubatîi Alexandr și Gromov Ruslan s-au apropiat de automobilul de model "VAZ 2105", ce era parcat vis-a-vis de oprirea transportului public de lîngă maternitate, în care se aflau Iacobina Grigorii și Iacobina Vadim. Aplicînd violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin multiple lovituri cu mîinele și picioarele pe toată suprafața corpului, cauzîndu-i lui Iacobina Vadim leziuni corporale ușoare, după ce au sustras din buzunarul lui telefonul mobil de model "UI 1280", în valoare de 800 lei, cartela SIM Orange, evaluată la 300 lei și de la Iacobina Grigorii un telefonul mobil de model "A 5530", cu prețul de 2400 lei, cartela SIM Orange, estimată la 40 lei, cauzîndu-le părților vătămate o daună considerabilă.

Ciubatîi Alexandr, aflîndu-se în localul salonului de jocuri de noroc din str. V. Alexandri, mun. Bălți, orele 12:00, avînd scopul dobîndirii ilicite prin înșelăciune a bunurilor, a solicitat și a primit de la Postoronca Tudor cu împrumut 200 lei, promițîndu-i că îi va întoarce, și, sub pretextul efectuării unui sunet, a primit telefonul mobil de model "Nokia X2 ", estimat la 2000 lei, cu cartele evaluate la 280 lei. Ulterior, profitînd de faptul că Postoronca Tudor era ocupat la aparatele de joc, a părăsit localul cu bunurile menționate, cauzîndu-i părții vătămate daune în proporții considerabile, în valoare totală de 2480 lei.

Instanța a reținut că vinovăția inculpaților este dovedită integral prin probele administrate și a încadrat acțiunile inculpatului Ciubatîi Alexandr în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, ca tîlhăria, adică atacul cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altor persoane, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanelor, săvîrșit de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în baza art. 190 alin. (2) Cod penal, ca escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvîrșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Acțiunile inculpatului Gromov Ruslan au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, ca tîlhăria, adică atacul cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altor persoane însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanelor, săvîrșit de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de caracterul infracțiunilor comise, de persoanele vinovate, că inculpatul Ciubatîi Alexandr a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer și a recuperat integral a prejudiciului cauzat prin escrocherie, că inculpatul Gromov Ruslan anterior a mai săvîrșit o infracțiune, concluzionînd că restabilirea

echității sociale și corectarea inculpațiilor poate fi obținută doar prin izolarea lor de societate.

3. Inculpatul Ciubatîi Alexandr a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

Apelantul a invocat că instanța de fond neîntemeiat nu i-a aplicat prevederile art. 79 Cod penal și nu a considerat ca circumstanțele atenuante situația grea familială, că este grav bolnav, că instanța nu a apreciat just declarațiile părții vătămate Postoronca Tudor, că prejudiciul a fost restituit fiind neînsemnat, careva pretenții materiale nu are și acceptă împăcarea părților, declarațiile părții vătămate Iacobina V. că nu i-au fost aplicate lovituri.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2013, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Ciubatîi Alexandr a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani 6 luni închisoare.

Gromov Ruslan a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a omis să constate în partea descriptivă a sentinței faptele săvîrșite de inculpați ca fiind dovedite, expunînd doar învinuirea formulată ultimilor prin rechizitoriu.

Astfel, complicitatea cu care au acționat inculpații la sustragerea deschisă a bunurilor de la Iacobina Vadim și Grigorii, cu aplicarea în privința lor a violenței, și-a găsit deplină confirmare prin declarațiile acestora, din care rezultă că în noaptea spre 30.05.2012 ei au parcat automobilul de model "VAZ 2105" pe str. Ștefan Cel Mare, mun. Bălți, vis-a-vis de oprirea transportului urban și a maternității, după care Iacobina Vadim a traversat strada, intrînd în magazinul alimentar de lîngă oprire. În incinta magazinului cei doi inculpați se certau cu vinzătorul. Procurînd produsele necesare Iacobina Vadim s-a reîntors spre automobil, unde era așteptat de fratele său Grigorii. În timp ce încerca să pornească motorul a simțit că cineva trage de minierul ușii din spate pe dreapta. Pentru că era încuiată, a ieșit din salon, văzîndu-i pe cei doi inculpați care se aflau în stare de ebrietate alcoolică, manifestînd un comportament agresiv. Din salonul automobilului a ieșit și Iacobina Grigorii, moment în care Gromov Ruslan i-a aplicat o lovitură în față. Ulterior Ciubatîi Alexandr i-a răsucit lui Iacobina Vadim mîinile la spate, iar R. Gromov i-a aplicat lovituri în față, de la care acesta, pierzînd cunoștința, a căzut jos, cei doi continuînd să-l lovească cu picioarele. În timp ce Iacobina Vadim se afla la pămînt fără cunoștință, iar Ciubatîi Alexandr îl ținea, Gromov Ruslan i-a luat din buzunarul hainei telefonul mobil și banii, apoi apropiindu-se de Iacobina Grigorii, l-a percheziționat și pe acesta, luînd și de la el telefonul mobil. S-au adresat neîntîrziat la IP Bălți și, peste mult timp, inculpații au fost reținuți, ei recunoscîndu-i.

Instanța de apel a reîncadrat acțiunile inculpatului Ciubatfi Alexandr, iar prin aplicarea efectului extensiv al apelului și al inculpatului Gromov Ruslan de la prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), f) la cele prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, reieșind din conținutul recomandării nr. 51 a CSJ "Cu privire la aplicarea semnului calificativ al art. 188 alin. (1) Cod penal - tâlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate", potrivit căreia violență fizică urmată de cauzarea vătămărilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă ori lungă durată nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate persoanei, urmînd ca acțiunile de sustragere comise cu aplicarea ei, să fie calificate ca jaf și nu tâlhărie. La baza acestei Recomandări, CSJ a statuat prevederile Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.99 din 27.06.2003, modificat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 654 din 16.08.2011, potrivit pct. 24 al cărui gradul de gravitate al vătămărilor corporale după criteriul dereglării sănătății se determină conform timpului necesar pentru restabilirea sănătății în funcție de volumul și caracterul lezional, care se apreciază în zile, iar conform pct. 27, drept periculoase pentru viață sînt considerate vătămările corporale, care prezintă pericol iminent-imediat, tardiv sau potențial, ca leziunea să determine moartea, indiferent dacă acest pericol a fost înlăturat printr-un tratament medical sau datorită reactivității individuale a organismului, vătămări care sînt enumerate în pct. 28 al Regulamentului. Respectiv, din conținutul acestui act normativ rezultă, că vătămările corporale de grad mediu sau cele ușoare cu dereglarea sănătății de lungă ori de scurtă durată nu sînt considerate ca periculoase pentru viața persoanei.

În raport cu aceste prevederi și reieșind din împrejurările de fapt a cauzei, din care rezultă că în scopul sustragerii bunurilor, inculpații le-au aplicat victimelor Iacobina Vadim și Grigorii leziuni corporale respectiv ușoare cu dereglarea de scurtă durată a sănătății și neînsemnate, fapt confirmat prin rapoartele de expertiză medico-legală din 02.06.2012 și 01.06.2012, instanța a reîncadrat acțiunile inculpaților de la art. 188 alin. (2) lit. b), f) la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătate și cu cauzare de daune materiale în proporții considerabile. Or, în cazul dat în acțiunile celor doi inculpați lipsește calificativul ce determină componenta tâlhăriei - aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, fiind prezent cel de aplicare a violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei agresate. Și dacă în primul caz "violența periculoasă" apare ca element calificativ, în cel de-al doilea caz, "violența nepericuloasă" apare ca o agravantă, astfel, că elementul aplicării ei persistă în ambele cazuri de însușire a bunurilor altei persoane, doar că se califică diferit în dependență de gravitatea vătămărilor corporale.

Cît privește agravantele "săvîrșită de două persoane" și cu "cauzare de daune materiale în proporții considerabile", instanța a statuat că acestea și-au găsit confirmare prin faptele reținute și constatate atît de către organul de urmărire penală, cît și de către instanțele de judecată la soluționarea prezentei cauze.

Astfel, instanța de apel a conchis ca fiind dovedită vinovăția inculpaților în aceea că, acționînd în comun acord și cu o intenție criminală unică îndreptată spre

sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, în noaptea spre 30.05.2012, pe la orele 00:10 min., aflându-se pe str. Ștefan Cel Mare din mun. Bălți, în apropierea instituției bancare "ProCreditBank", apropiindu-se de automobilul de model "VAZ 2105", parcat vis-a-vis de apropierea transportului public de lângă maternitate, în salonul căruia se aflau frații Iacobina Grigorii și Iacobina Vadim, aplicând în privința acestora violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, manifestată prin multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe toată suprafața corpului, cu cauzarea lui Iacobina Vadim conform raportului de expertiză medico-legală nr. 442 din 30.05.2012 a vătămarilor corporale ușoare, au sustras de la el bunuri materiale și bani în sumă totală de 1140 lei și de la Iacobina Grigorii bunuri materiale în valoare de 2440 lei, cauzându-le acestora daune materiale considerabile, acțiunile lor urmînd a fi încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșit de două persoane, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzare de daune materiale în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Ciubatîi Alexandr în aceea, că la data de 17.01.2012, pe la orele 12:00, aflându-se în încăperea salonului de jocuri de noroc de pe str. V. Alexandri din mun. Bălți, urmărind scopul dobîndirii ilicite prin înșelăciune a bunurilor lui Tudor Postoronica, i-a cerut acestuia să-i împrumute bani în sumă de 200 lei, cu promisiunea recuperării lor în scurt timp, după care sub pretextul efectuării unui apel telefonic și profitînd de încrederea acestuia, i-a solicitat și a primit de la el telefonul mobil de model "Nokia X2" la prețul de 2000 lei cu cartela flash în valoare de 100 lei și cartela SIM în valoare de 50 lei pe contul căreia erau bani în sumă de 130 lei, promițînd returnarea lui, dar în cele din urmă folosindu-se de faptul, că acesta era preocupat de aparatele de joc, a părăsit salonul cauzîndu-i daună materială considerabilă în sumă totală de 2480 lei, acțiunile lui fiind corect încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal ca escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvîrșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a considerat justă aprecierea instanței de fond privind respingerea solicitării de încetare a urmăririi penale pe motivul împăcării părților, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 190 Cod penal, nu face parte din categoria infracțiunilor urmărirea penală pe marginea căroră poate fi pornită doar în baza plîngerii părții vătămate, conform art. 276 Cod de procedură penală, și care acordă părților posibilitatea împăcării în temeiul art. 109 Cod penal.

La stabilirea pedepsei lui Ciubatîi Alexandr, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75, 61 Cod penal, iar în privința lui Gromov Ruslan și de prevederile art. 82, 72 Cod penal.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a specificat că hotărîrea instanței de apel este ilegală și pasibilă casării deoarece incorect a reîncadrat acțiunile inculpaților din art. 188 alin. (2) lit. b), f) în art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 „cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, indică că în sensul dispozițiilor art. 188 Cod penal, drept violență periculoasă pentru viață și sănătate urmează a fi considerată vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, urmată de o dereglare de scurtă durată a sănătății, sau vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, care a fost urmată de dereglarea de lungă durată a sănătății, precum și alte acțiuni care, deși nu au pricinuit vătămarile menționate, au creat la momentul aplicării lor un pericol real pentru viața și sănătatea victimei.

Sub incidența noțiunii „violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate” se atribuie inclusiv, și alte acțiuni violente care pot să nu ducă la moartea victimei sau la vătămarea integrității corporale sau a sănătății acesteia, cu toate acestea datorită caracterului lor, ele creează un pericol real pentru viața sau sănătatea victimei. Noțiunea „violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei” constituie cauzarea intenționată a leziunilor corporale care nu au avut drept urmare nici dereglarea sănătății, nici pierderea capacității de muncă, ori aplicarea intenționată a loviturilor sau săvârșirea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică, dacă acestea nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei.

Prin urmare, instanța de apel eronat a luat ca baza prevederile Recomandării Curții Supreme de Justiție nr. 51, deoarece Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 este pe o poziție mai superioară.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penal, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul, cînd faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de apel, conform împrejurărilor constatate și reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, în raport cu motivele invocate în recursul ordinar, a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, întemeiat constatînd vinovăția inculpaților și determinînd încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestora în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, iar pedepsele penale au fost individualizate și aplicate ultimilor în limitele prevăzute de legea actuală.

Mai mult, concluziile instanței de apel coroborează și cu următoarele circumstanțe:

a) potrivit rechizitoriului, inculpații: „... acționînd cu o intenție criminală unică îndreptată la sustragerea bunurilor altei persoane..., s-au apropiat..., și aplicînd multiple lovituri cu mîinile și cu picioarele..., în mod deschis au sustras...”,

acțiunile inculpaților fiind încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal (v. 1, f. 180-181).

Conform art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Potrivit art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală, actul de învinuire trebuie să cuprindă datele importante pentru formularea învinuirii. În corespundere cu art. 66 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit.

În pofida acestor prevederi, organul de urmărire penală nu a indicat, deci nici nu a constatat în fapta descrisă ca fiind comisă de inculpați elementul constitutiv al infracțiunii de tâlhărie prevăzute în art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal - atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor.

Mai mult, scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, imputat expres inculpaților prin rechizitoriu, se regăsește în componența infracțiunii de jaf și este prescris în dispoziția art. 187 Cod penal.

Rezultă că învinuirea înaintată inculpaților este una divergentă în aspectul faptei imputate inculpatului și încadrării juridice a acesteia. O asemenea învinuire a afectat dreptul inculpaților de a ști pentru ce faptă sînt acuzați, adică dreptul la apărare.

Totodată, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 8 alin. (3) și art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Prin urmare, instanța de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanțe în fapt care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii;

b) este adevărat că instanța de fond s-a condus de explicațiile pct. 6 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, potrivit cărora, în sensul dispozițiilor art. 188 Cod penal, drept violență periculoasă pentru viață și sănătate era considerată vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, urmată de o dereglare de scurtă durată a sănătății, sau vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, care a fost urmată de dereglarea de lungă durată a sănătății.

Însă, această practică judiciară s-a format, inclusiv, și în temeiul unui act normativ de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale, care nu mai este în vigoare.

Actualmente, potrivit pct. 24 a Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr. 99 din 27.06.2003, modificat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 654 din 16.08.2011, gradul de gravitate al vătămărilor corporale după criteriul dereglării sănătății, se determină conform timpului necesar pentru restabilirea sănătății în funcție de volumul și caracterul lezionat, care se apreciază în zile, iar conform pct. 27, drept periculoase pentru viață sînt considerate vătămările corporale, care prezintă pericol

iminent-imediat, tardiv sau potențial, ca leziunea să determine moartea, indiferent dacă acest pericol a fost înlăturat printr-un tratament medical sau datorită reactivității individuale a organismului, vătămări care sunt enumerate în pct. 28 al Regulamentului. Conform acestui act normativ, vătămarile corporale de grad mediu sau cele ușoare cu dereglarea sănătății de lungă ori de scurtă durată nu sunt considerate ca periculoase pentru viața persoanei.

Prin urmare, în cazul calificării faptelor persoanei învinuite în baza art. 188 alin. (1) Cod penal - săvârșirea tâlhăriei prin atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, se înțelege acea violență prin care s-au provocat vătămări corporale de grad mediu ori grave. În cazul când, în rezultatul acțiunilor făptuitorului care, în scopul acaparării bunurilor, a aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă ori lungă durată, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate, astfel că acțiunile urmează a fi calificate ca jaf.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu argumentele invocate de recurent, că faptei săvârșite de inculpați li s-a dat o încadrare juridică corectă și că recursul nominalizat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2013, în privința inculpaților Gromov Ruslan Ivan și Ciubatîi Alexandr Alexandr, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 26 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2013, în privința inculpaților

***Gromov Ruslan Ivan**, născut la 16 octombrie 1981, originar și locuitor al mun. Bălți, str. Libertății 41, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:*

1) prin sentința judecătoreiei Bălți din 01 august 2002 și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2009, în baza art. 171 alin. (2), 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, art. 103/1 alin. 2, 39 Cod penal(1961) la 10 ani închisoare;

***Ciubatîi Alexandr Alexandr**, născut la 04 septembrie 1987 în mun. Bălți, fără loc permanent de trai, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2013, în privința inculpaților Gromov Ruslan Ivan și Ciubatîi Alexandr Alexandr, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 26 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco